

СХІДНОПОДІЛЬСЬКО-ЗАХІДНОПОЛІСЬКІ ЛЕКСИЧНІ ПАРАЛЕЛІ (НА ПРИКЛАДІ РИБАЛЬСЬКОЇ ЛЕКСИКИ)

У статті на матеріалі власних польових записів, виконаних у східноподільських говірках, та реєстру Словника західнополіських говірок здійснено спробу зіставного аналізу лексики рибальства, виявлено спільні та відмінні елементи у складі говірок порівнюваних ареалів.

Ключові слова: Поділля, Західне Полісся, діалект, ареал.

**Тищенко Т. Восточноподольско-западнополесские лексические параллели
(на примере рыболовецкой лексики)**

В статье на материале записей, выполненных автором в говорах восточного Подолья, и реестра Словаря западнополесских говоров, сделано попытку сопоставительного анализа рыболовецкой лексики, определено общие и отличительные элементы в составе говоров ареалов, которые сопоставляются.

Ключевые слова: Подолье, Западное Полесье, диалект, ареал.

Tychshenko T. Lexical parallels between the dialects of Eastern Podillya and Western Polissya (by way of example the names of fishing implements)

The article deals with the original field descriptions of the dialects of Eastern Podillya, using the materials of Western Polissya dialect vocabulary records. The comparative analysis of the names of fishing implements is made. The author describes common and different elements in the dialects of the territories.

Key words: Podillya, Western Polissya, dialect, territories.

Постановка наукової проблеми. Багатоетапна робота діалектологів над Словником українських народних говорів передбачає архіважливе завдання – системне вивчення семантики та географії лексики різних тематичних груп, з'ясування наповненості груп у різних діалектних зонах. Не всі групи лексики з різних ареалів української мови вивчені однаковою мірою. Лексика рибальства, одного із найдавніших промислів українців, є чи не найменш дослідженою. Найповніше народна рибальська термінологія презентована у регіональному тематичному словнику А. А. Берлізова [2] та у словниках Й. О. Дзендрівського [5], В. А. Чабаненка [18], Г. Л. Аркушина [1]. Окремі назви лексикографічно представлені у працях Д. М. Брилінського [3], П. С. Лисенка [9; 10], А. А. Москаленка [11], З. Л. Омельченко і Н. Б. Клименко [13], М. Й. Онишкевича [14], Г. Шила [19] та ін. Зіставну характеристику рибальських номенів у говірках Одеської області здійснили І. Циганок та Г. Галаш [17].

Західнополіські та східноподільські говірки не є територіально близькими, тому особливо цікавим є дослідження відношень лексем цієї тематичної групи рибальства східноподільських говірок до відповідної лексики західнополіських,

виявлення спільних і відмінних елементів у лексичному складі порівнюваних говірок, що і є **метою нашої розвідки**. Джерелами дослідження стали власні польові записи, здійснені за спеціально розробленим питальником у східноподільських говірках, що знаходяться на території західних районів Черкащини, східних Вінниччини, південно-західних Кіровоградщини, північно-східних Одещини, та лексика рибальства, репрезентована у Словнику західнополіських говірок Г. Аркушина [1].

У складі досліджуваної тематичної групи лексики виділимо декілька лексико-семантичних груп (ЛСГ): назви риб, назви рибальського знаряддя та його частин, назви процесів, пов'язаних із ловлею та переробкою риби. У регіональному Словнику західнополіських говірок зафіксовано репрезентанти ЛСГ назв риб і назви рибальського знаряддя та його частин. Зважаючи на це, зіставний аналіз проводимо у межах цих груп.

I. ЛСГ назв рибальського приладдя і його частин.

Лексико-семантична підгрупа на позначення знаряддя для парного лову риби. В основу номінації невеликої сіті, якою ловлять рибу два рибалки, іduчи вбрід, в говірках порівнюваних діалектних ареалів покладена спільна релевантна ознака: ‘спосіб виробничої експлуатації’. Лексеми *‘волок’* (Добр., Горд., Іван., Бенд., Рах., Кот., Дуб., Дяк., Меч., Л., Орл., Ром., Росох., Ш., Ч., Топ., С., Вікт., Пер., Ятр., ББ, Тиш., Крут., Кр., Пав., Гран., См., Дж., Рос., Мощ., Тр., Крив., Пал., Мих., Д., Гайв., Гайс., Мел., Степ.), *‘волочок’* (Кон., Соф., Од., Ром., Кібл., Гус., Koch., Конг., Дж., Гл., Ват.) *‘волокуша’* (Рах.) у східноподільських (схп) та *‘волик’* – у західнополіських (зхп) [1 I, с. 70] є похідними від дієслова *‘волочити’*. Лексеми *волок*, *волокуша* у сучасній мові багатозначні, одним із компонентів семантичної структури їх є сема ‘густа сітка для ловлі риби на мілині’ [16 I, с. 755].

В обох діалектних зонах на позначення середньої частини невода у вигляді вузького, довгого мішка, куди потрапляє риба зафіксовано синонімічний ряд, представлений лексемами: східноподільські – *мат’на* (всі н.п.) та її акцентуаційний варіант *‘матн’а* (Меч.), *кул’* (Рах., Л., Кон., Од., Ч., ББ, Тиш., См., ВС, Пал., Ват., Горд.), *кулик* (П.), *ворок* (Іван., Добр., Ч., Koch., Дж.), *ворочок* (Бенд.); західнополіські: *матн’а* [1 I, с. 307], *ворок*, *ворочок* [1 I, с. 72-73], *кул’* [1 I, с. 265]. Зауважимо, що в дистантних зонах ці багатозначні лексеми мають однакову семантичну структуру (*матн’а* 1) частина штанів, де сходяться холоші; 2) частина сітки, натягнутої на обруч, куди потрапляє риба [1 I, с. 307]; *кул’* 1) великий обмолочений сніп; 2) частина сітки, натягнутої на обруч, куди попадає риба [1 I, с. 265]; *ворок* 1) торбинка для віддушування сиру; 2) кількість сиру, яка вміщається в таку торбинку; 3) частина натягнутої сітки на обруч, куди потрапляє риба [1 I, с. 73]). З таким же значенням лексема *матн’а* функціонує у літературній мові [16 IV, с. 650] та в інших говірках української мови [17, с. 96; 2, с. 53]. Лексеми *кул’, кулик, ворок, ворочок* на позначення семи ‘середня частина невода у вигляді вузького довгого мішка, куди потрапляє риба’, в обох діалектних континуумах, очевидно, є вторинними найменуваннями. У “Словнику української мови” вони зареєстровані з іншими значеннями: *ворок* ‘мішечок із гострокутним дном для

ІІ. Західнополісько-інодіалектні паралелі

віддушування сиру, мішок' [16 I, с. 766], куль 'сніп жита або пшениці, обмолочений нерозв'язаним і який використовують для вкривання будівель' [16 IV, с. 391]. На позначення вічка плетеної частини рибальської снасті у говірках зіставлюваних ареалів зафіксовано фонетико-морфологічні варіанти загальновживаної лексеми *|v'ičko* (Рах., Мел., Кон., Орл., П., Ром., Кібл., С., Koch., Рос., Ятр., ББ, Кр., Гран., См., ВС, Ів., Пал., Добр., Кривч., Крив., Гайс., Ват., Добр., Степ., Яг., Тар., Пог., Лук.), *|v'ič'ko* (Л.), *|v'ochko* (Мих.), *v'ikonečko* (Пал.), *v'ikonče* (Соф.), *|goko* (Кот., Ів.), *oč'ko* (Бенд., Кон., Поп., Р., Ш., Меч., Тиш., Пав., Дж., ВС, Гл., Рос., Мощ., Тр., Гайв.), *|očko* (Гран., Дуб., Циб.) – у східноподільських говірках, *|uchka* [1 II, с. 219], *|gočko* [1 I, с. 109] – у західнополіських. Крім того, лексеми *|očko* (схп) та *|gočko* (зхп) у зіставлюваних говірках репрезентують семи 'звукений вхід верші або ятера' та 'вхід для риби в рибальську снасть, що має вигляд кошика' відповідно.

Лексико-семантична підгрупа назв стаціонарного рибальського знаряддя.

Перемет – стаціонарне рибальське знаряддя хижакького лову. Снасть, звиту з волосіні з прив'язаними до неї гачками звичайно ставлять поперек течії річки, закріплюючи кінці за дерева або кілки на берегах. На позначення цієї реалії у говірках різних діалектів зафіксовано загальнонародну назву, яка має різне фонетичне оформлення, зокрема у східноподільських: *ne"re"met* (Добр., Л., Р., Кібл., Ш., Меч., Топ., С., Гран., Іван., Бенд., Кот., Орл., П., Ч., Кр., См., Koch., Дж., ВС, Ів., Рос., Мощ., Пал., Рах., Ват., Гайв., Степ., Д.), *ne"ri"met* (Мих.), *ne"re"m'it* (ББ, Тр.), *ni"ri"m'ot* (Гл., Пер.) та у західнополіських – *perel'met* [1 II, с. 39].

Для номінації рибальської лозової снасті, що має форму лійкоподібної корзини у зіставлюваних говірках зафіксовано загальнонародну лексему *|verša* [16 I, с. 337; 1 I, с. 50], у східноподільських говірках її акцентуаційний варіант *ve"r'ša* вживається спорадично. Лексема *|verša* у східноподільських говірках має ширшу семантичну структуру, вона номінує ще і рибальську снасть у вигляді зігнутої в півколо довгої лозини з прикріпленим до неї сітчастим мішком та держалном, якою підхоплюють і витягають спійману рибу (Од., Гран., Мих., Горд.) та перемет, снасть з гачками, яку звичайно ставлять поперек течії річки (Р.).

Східноподільська лексема *|kobuš* (Гл.) і західнополіська *kubash* [1, I, 261], очевидно, є результатом фонетичної видозміни лексеми *kuboša*, відомої багатьом говіркам української мови, де вона позначає вид верші на обручах [6 III, с. 478].

Сема 'рибальська снасть у вигляді натягненої на кілька дерев'яних обручів сітки, що її встановлюють на дно водоймищ', у східноподільських говірках реалізована лексемою *|jat'ip* (Іван., Кон., Рах., Кот., К., Соф., Дяк., Ром., Кібл., Ч., Меч., Koch., Пер., Ятр., Вікт., Красн., Тиш., Крут., Кр., Гран., См., Ів., Рос., Гл., Мощ., Ват., Мих., Д., Гайв., Горд., Бенд., Л., Р., Добр., Дуб., ВС, Степ., Пав., Пал., Тр., Гайс.), *|jat'ip* (Рах., Крив., Топ., ББ). З таким же значенням лексема відома загальнонародній мові [15 IV, с. 545; 16 XI, с. 65]. У західнополіських говірках дериває *jat'ro* відомий зі значенням 'ятир, рибальська снасть' [1 II, с. 289].

Лексико-семантична підгрупа на позначення допоміжного приладдя. У зіставлюваних говірках назви прикріплених до ліски шматка якої-небудь речовини, легшої від води, який утримує гачок на належній глибині і сигналізує

про клювання риби, використовують загальнонародні лексеми *попла́вок* (Добр., Іван., Бенд., Рах., Кот., К., Л., Кон., Орл., Кривч., Соф., П., Од., Ром., Кібл., Росох., Ч., Ш., Меч., Гус., Топ., С., Koch., Пер., Ятр., Вікт., ББ, Тиш., Кр., Пав., Гран., См., Дж., Ів., Гл., Рос., Мощ., Тр., Крив., Пал., Гайс., Ват., Мих., Д., Гайв., Степ., Мел., Р., Дуб., ВС, Степ.) та *попла́вец'* (Бенд.). У західнополіських говірках із таким значенням зафіковано лексему *спла́вок* (СЗГ II, с. 166).

Дериватами також одного кореня є східноподільська лексема *рако́лоўка* (Пал.) та західнополіська *ра́коўн’а* [1 II, с. 113] на позначення рибальської снасті для лову раків.

Номен *па́вук* на позначення рибальських снастей у зіставлюваних говірках є результатом вторинної номінації і вказує на подібність снасті до продукту життєдіяльності павука – павутини. У східноподільських говірках до складу семантичної структури лексеми входять семи ‘рибальська снасть у вигляді сітчастого черпака з довгим держалном, яким підхоплюють і витягають зловлену рибу’, ‘рибальська снасть у вигляді зігнутої в півколо довгої лозини з прикріпленим до неї сітчастим мішком і держалном’. Зі значенням ‘сітка квадратної форми для лову риби’ лексема *па́вук* відома у західнополіських говірках [1 I, с. 22].

Сема ‘жердина з порожнистим потовщенням на кінці, якою б’ють по воді, заганяючи рибу в сіті’ у говірках різних мовних континуумів реалізована похідними лексемами від загальнозвживаної *бо́йт*, мотивованими дією, яку спричинює використання цього пристроя, *бовтати* [16 I, с. 233]: *бо́йт* (К., Ч., Кон., Од., Ром., Гус., С., Тиш., Дж., Крив., Горд., Степ.), варіант - *бо́йт’* (Дуб., Кібл., Мощ., ББ, Крут.), суфіксальні деривати *бо́йтун* (См., Ват.), *бо́йтун* (Ів.), *бо́йтalo* (Добр.), *бо́йтalo* (П.), *бо́йтух* (Вікт.) – у східноподільських, *бо́укalo*, *бо́утачка* – у західнополіських [1 I, с. 25]. Лексема *бовт* із значенням ‘знаряддя для полохання і заганяння риби в сіті’ відома і іншим говіркам української мови, зокрема західноволинським [8, с. 75], поліським [9, с. 35], бойківським [14, с. 62].

Кожен із діалектів має свої специфічні назви для різновидів рибальського пристроя. Для східноподільських говірок на позначення рибальських сітей, які тягнуть два рибалки, іduчи вбрід, характерні лексеми, мотивовані способом виробничої експлуатації: *т’а́гун* (Кон.), *т’а́гул’а* (Кібл.), *т’а́гугул’ка* (Кібл.), *бреди* (Р.); способом виготовлення снасті: *т’кане́ц’* (П.), *т’каниц’а* (Ів., Л.); подібністю до інших предметів побуту: *до́рошка* (Вікт.). У західнополіських говірках відзначено вузьколокальні лексеми на позначення різних видів сіток: *три́губиц’а* ‘невелика рибальська сіть, яку тягнуть два рибалки’ [1 II, с. 208], *рис’* ‘різновид рибальської сіті’ [1 II, с. 121], *нен’ка* ‘рибальська сітка’ [1 I, с. 345], *нерет, настма́ука* ‘рибальська сітка, яку використовують для лову птахів’ [1 I, с. 340] та частин рибальської сіті *ши́рин* ‘велика клітина рибальської сіті, очко’ [1 II, с. 265]. Для номінації жердини з порожнистим потовщенням на кінці, якою б’ють по воді, заганяючи рибу в сіті у східноподільських говірках існує ряд назв, мотивованих дією, яку виконує рибалка: *заганти – зага́н’яло* (Добр.), *зага́н’ало* (Гайс., Степ.), *загонич* (Ятр.), *бити – би́ток* (Пал.), *принаджувати –*

II. Західнополісько-інодіалектні паралелі

прина́да (Степ.), чи звуками, які спричинює використання реалії: *xrap* (Тр.), *xrap'nak* (Бенд.), *xlopok* (Гл.), *квок* (Гайв.).

ІІ. ЛСГ назв риб.

На позначення коропа, *Cyprinus carpio* L., у зіставлюваних говірках зафіксовано загальнонародну лексему [16 IV, с. 297] *короп*, що є праслов'янським запозиченням із германських мов [6 III, с. 41] та здавна відому у лексико-семантичній системі української мови [12, с. 219] лексему *карп* (Кон., ББ, Koch., Вікт., Рос., Тр., Гайс., Гран., Д., Тар., Циб.), [1 I, с. 212].

Спільним на позначення семи ‘пічкур, дрібна річкова риба родини коропових, *Gobio gobio* L.’ у дистантних зонах української мови є номен *коблик* [1 I, с. 231], який у східноподільських говірках має різні фонетико-морфологічні варіанти *кобил'* (Рах., Добр., Koch., Пал., Мих.), *коўбел'* (ББ, Дж., Тар.), *коўбил'* (Дуб.), *коблик* (Од., Кр., Тр.). Лексема *коблик* є загальновідомою, оскільки СУМ та інші лексикографічні джерела дефініцію лексеми *коблик* подають лексемою *пічкур* [16 IV, с. 201; 14, с. 362]. Крім того, у східноподільських говірках на позначення пічкура зафіксовано загальновживані лексеми *n̄ic̄kar* (К., Іван., Бенд., Рах., Дуб., Соф., Кібл., Ш., Меч., Крут., Крут., Гран. Ів., Рос., Тр., Ват., Гайв., Горд., Нес., Пог.), *n̄ic̄kur* (П.) та фонетико-морфологічний варіант *n̄ic̄kyp* (Мел.). Лексеми *n̄ic̄kar* і *n̄ic̄kur* є літературно нормативними [16 VI, с. 541]. Номен є похідним від лексеми *n̄ic̄ok*: *n̄ic̄kar* у *n̄ic̄ku жи́ве* (Горд.). Лексема *n̄ic̄kur* у західнополіських говірках зафіксована на позначення в’юна, *Misgurnus fossilis* L., надзвичайно рухливої риби з видовженим тілом [1 II, с. 53], для якої у східноподільських говірках використовують назву *уйун*, що передає особливість поведінки такої риби. Мовці зазначають, що *риба |добра, бе"з к̄ iс̄tok i йак по|сипати |c̄'il'у / то си|чит / йак зм̄'i|йа / але ўже чос'ий|йи ни"майе/дес' |d̄'ilas'a* (Добр.). Вузьколокальна у говірках східного Поділля назва *голец'* (Гайс.), суфіксальний дериват прикметника *голий*, мотивована відсутністю луски на тілі риби. Лексема *сикаўка* (Соф.) є похідним утворенням від дієслова *сичати*. У західнополіських говірках на позначення пічкура зафіксовано лексему *ицирак* [1 II, с. 281], невідому східноподільським говіркам.

На позначення йоржа, дрібної прісноводної риби з колючими плавцями, *As ergina sanguisuga* L., у східноподільських говірках зафіксовано загальновживану [16 IV, с. 61] лексему *йорши* (внп). Вторинні номени, утворені в результаті метафоричного перенесення, мотивовані фізіологічними особливостями риби: *ко́л'учка* (Кон.), *шмар'якач* (Горд., Лук.), *де"рун* (Бенд.). Видові найменування *йорши но́car'* (Тр.), *но́сан'* (Ват.) мотивовані зовнішнім виглядом риби: такий вид йоржа має видовжене рило. Очевидно, у західнополіських говірках лексема *сл'iн'авец'* [1 II, с. 157] на позначення йоржа є також вторинного походження.

Іхтіономен *л'аич* ‘лящ, *Abramis brama* L.’, задокументований ще П. Бериндою [12, с. 219] і відомий говіркам зіставлюваних ареалів, є похідним утворенням від звуконаслідувань основи: під час нересту лящі вискають у повітря і, падаючи, ударяють (ляскають) по воді [6 III, с. 345]. У західнополіських говірках

на позначення такої риби зафіксовано ще лексему *сухореба* [1 II, с. 188], очевидно, мотивовану особливостями будови тіла риби.

Спільними унормінаціїми є *Esox Lucius L.*, що диференційовано ознакою ‘розмір’ для обох аналізованих ареалів є лексеми *шучка* ‘невелика щука’ [1 II, с. 283], *шучка* ‘молода щука вагою 600 – 700 г’ (Добр., Кот., Ром., Кібл., Гайс., Д., Лук., Іван., Циб., Л., Степ., Орл., Ятр., Пог.). Лексема *шучунак* відома західнополіським говіркам на позначення самця щуки [1 II, с. 283], у східноподільських говірках реалізується семантика ‘молода щука вагою 600 – 700 г’ *шучунак* (Мел., Соф., Кр., Гран. Дж., Тр., Ват., См., ВС, Пал.). Зафіксовані у східноподільських говірках лексеми *шучучок* (Гл.), *шучукач* (Горд.), *шучунач* (Дуб.) ‘молода щука вагою 600 – 700 г’, *шучунар*’ (Гайв.), *шучупал’ец’* (Ш., Меч.) ‘молода щука’ відсутні у реєстрі Словника західнополіських говірок, але відзначено лексеми *зелик* [1 I, с. 188] та *волоc’ук* [1 I, с. 71] на позначення молодого самця щуки

Отже, у результаті зіставного аналізу рибальської лексики західнополіських і східноподільських говірок окреслюються такі групи лексики: а) лексика, яка є спільною для східноподільських і західнополіських говірок: *волок* ‘невелика сіть, якою ловлять рибу два рибалки, ідучи вбрід’, *матн’я, кул’*, *ворок* ‘середня частина невода у вигляді вузького, довгого мішка’, *очко* ‘вічко плетеної частини рибальської снасті’, *верша* рибальська лозова снасть, що має форму лійкоподібної корзини’, *паувук* ‘рибальська снасть у вигляді сітчастого черпака з довгим держалном, яким підхоплюють і витягають зловлену рибу’, ‘рибальська снасть у вигляді зігнутої в півколо довгої лозини з прикріпленим до неї сітчастим мішком і держалном’, *карп* короп, *Cyprinus carpio L.*, *коблик* ‘пічкур, дрібна річкова риба родини коропових, *Gobio gobio L.*’, *л’аич* ‘лящ, *Aramis brama L.*’, *шучка* ‘невелика щука’. До складу цієї групи зараховуюмо лексеми різних ареалів, які мають фонетичні чи словотвірні відмінності *неpe”мет* (схп) / *перемет* (зхп) ‘снасть, звита з волосіні з прив’язаними до неї гачками, яку звичайно ставлять поперек течії річки’, *раколоўка* / *ракоўн’я* ‘рибальська снасть для ловлі раків’, *боўтало* / *боўкало*, *боўтака* ‘жердина з порожнистим потовщенням на кінці, якою б’ють по воді, заганяючи рибу в сіті’, *поплавок* / *сплавок* ‘шматок якої-небудь речовини, легшої від води, який утримує гачок на належній глибині і сигналізує про клювання риби’, *йам’яр/йам’ро* ‘рибальська снасть у вигляді натягненої на кілька дерев’яних обручів сітки, що її встановлюють на дно водоймищ’, *кобуш* / *кубаш* ‘рибальська лозова снасть, що має форму лійкоподібної корзини’.

б) лексика, що зафіксована у східноподільських говірках і не виявлена у західноподільських говірках: *т’а|гун*, *т’а|гул’я*, *т’а|гугул’ка*, *бреди*, *т’кане”ц’*, *т’каниц’я*, *до|рошка* ‘рибальська сіть, яку тягнуть два рибалки, ідучи вбрід’, *в’їконечко*, *в’їконце* ‘вічко плетеної частини рибальської снасті’, *заган’яло*, *заган’ало*, *загонич*, *біток*, *принада*, *храп*, *храпак*, *хло|пок*, *квок* ‘жердина з порожнистим потовщенням на кінці, якою б’ють по воді, заганяючи рибу в сіті’, *голец’*, *сикаўка* ‘в’юн, *Misgurnus fossilis L.*’, *ко|л’учка*, *шмар|кач*, *де|рун*, *йориш* *но|кар*, *но|сан*’ ‘йорж, *Acerina cernua L.*’

II. Західнополісько-інодіалектні паралелі

в) лексика, що зафікована у західнополіських і відсутня у східноподільських говірках: *тригубиц’а* ‘невелика рибальська сіть, яку тягнуть два рибалки’, *рис’* ‘різновид рибальської сіті’, *нен’ка* ‘рибальська сітка’, *ширин* ‘велика клітина рибальської сіті, очко’, *ичирак* ‘пічкур, Gobio gobio L.’, *сл’ін’авец’* ‘йорж, As ergina segnua L.’, *сухореба* ‘лящ, Abramis brama L.’, *зелик, воло́с’ук* [1 I, с. 71] ‘молодий самець щуки’.

Висновок. Спільність елементів у віддалених зонах свідчить про більш давні контакти між етнічними групами, про пізніші міжрегіональні зв’язки, про незалежне збереження спільногого архаїчного фонду [4, с. 185]. Різні лексичні елементи у говірках дистантних діалектних масивів відображають особливості сприйняття світу мовцями різних територій.

Умовні скорочення назв населених пунктів

ББ – Берізки-Бершадські Бершадський р-н В., Бенд. – Бендері Балтський р-н О.,
Ват. – м. Ватутіне Звенигородський р-н Ч., Вікт. – Вікторівка Маньківський р-н Ч.,
ВС – Велика Севастянівка Христинівський р-н Ч., Гайв. – Гайворон Гайворонський
р-н К., Гайс. – м. Гайсин Гайсинський р-н В., Гл. – Глибочок Котовський р-н О.,
Горд. – Гордашівка Тальнівський р-н Ч., Гран. – Гранів Гайсинський р-н В., Гус. –
Гусаково Звенигородський р-н Ч., Д. – Дубиново Савранський р-н О., Дж. – Джурин
Шаргородський р-н В., Добр. – Добра Маньківський р-н Ч., Дуб. – Дубова Уманський
р-н Ч., Дяк. – Дяківка Бершадський р-н В., Ів. – Іваньки Маньківський р-н Ч., Іван. –
Іванівка Уманський р-н Ч., К. – Куяльник Котовський р-н О., Кібл. – Кібли Гайсинський
р-н В., Кон. – Конела Жашківський р-н Ч., Кот. – Котюжинці Калинівський р-н В., Koch. –
Кочержинці Уманський р-н Ч., Кр. – Красноставка Маньківський р-н Ч., Крив. – Кривець
Маньківський р-н Ч., Красн. – Красненьке Іллінецький р-н В., Кривч. – Кривчуника
Маньківський р-н Ч., Крут. – Крутогорб Гайсинський р-н В., Л. – Леухи Іллінецький
р-н В., Мел. – Мелешків Гайсинський р-н В., Меч. – Мечиславка Ульянівський р-н
К., Мих. – Михайлівка Гайсинський р-н В., Мощ. – Мощене Гайворонський р-н К.,
Од. – Одай Жашківський р-н Ч., Орл. – Орлове Новоархангельський р-н Ч., П. –
Пугачівка Жашківський р-н Ч., Пав. – Павлівка Погребищенський р-н В., Пал. –
Паланка Уманський р-н Ч., Пер. – Перейма Балтський р-н О., Р. – Роги Маньківський
р-н Ч., Рах. – Рахнівка Гайсинський р-н В., Ром. – Романівка Тальнівський р-н Ч.,
Рос. – Росоша Теплицький р-н В., Росох. – Росоховатка Катеринопільський р-н Ч., С. –
Сальково Гайворонський р-н К., Св. – Свірневе Голованівський р-н К., Сем. – Семирічка
Гайсинський р-н В., См. – Смільчинці Лисянський р-н Ч., Сок. – Соколівка Жашківський
р-н Ч., Соф. – Софіполь Тетіївський р-н Київ., Степ. – Степашки Гайсинський р-н В.,
Тиш. – Тишківка Добровеличківський р-н К., Топ. – Тополі Гайворонський р-н К., Тр. –
Тростянець Тростянецький р-н В., Ч. – Чечелівка Гайсинський р-н В., Ш. – Шамраївка
Ульянівський р-н К., Ятр. – Ятрань Новоархангельський р-н К.

Назви областей: К. – Кіровоградська, Київ. – Київська, О – Одеська, Ч. – Черкаська.

Література

1. Аркушин Г. Л. Словник західнополіських говірок : у 2 т. / Г. Л. Аркушин. – Луцьк, 2000.
2. Берлізов А. А. Лексика рибальства українських говорів нижнього Подністров’я / А. А. Берлізов. – Чернігів, 1959. – 82 с.

3. Брилінський Д. М. Словник подільських говірок / Д. М. Брилінський. – Хмельницький, 1991. – 116 с.
4. Гриценко П. Ю., Стоянов І. А. Українсько-інослов'янські лексико-семантичні міжзональні паралелі / П. Ю. Гриценко, І. А. Стоянов // Слов'янське мовознавство. – К. : Наук. думка, 1988. – С. 101–124.
5. Дзендерівський Й. О. Словник специфічної лексики говірок нижнього Подністров'я / Й. О. Дзендерівський // Лексикографічний бюллетень. – Вип. VI. – К. : Вид-во АН УРСР, 1958. – С. 36–54.
6. Етимологічний словник української мови : у 7 т. / за ред. О. С. Мельничука. – К. : Наук. думка, 1982–1989. – Т. 1–3.
7. Жилко Ф. Т. Нариси з діалектології української мови / Ф. Т. Жилко. – К. : Радян. шк., 1966. – 315 с.
8. Корzonюк М. М. Матеріали до словника західноволинських говірок / М. М. Корzonюк // Українська діалектна лексика. – К. : Наук. думка, 1987. – С. 62–268.
9. Лисенко П. С. Словник поліських говорів / П. С. Лисенко. – К. : Наук. думка, 1974. – 260 с.
10. Лисенко П. С. Словник специфічної лексики правобережної Черкащини / П. С. Лисенко // Лексикографічний бюллетень. – Вип. VI. – К. : Вид-во АН УРСР, 1958. – С. 5–22.
11. Москаленко А. А. Словник діалектизмів українських говірок Одеської області / А. А. Москаленко. – Одеса : Вид-во Одеського держ. педін-ту, 1958. – 78 с.
12. Німчук В. В. Давньоруська спадщина в лексиці української мови / В. В. Німчук. – К. : Наук. думка, 1992. – 414 с.
13. Омельченко З. Л., Клименко Н. Б. Матеріали до словника східностепових українських говірок / З. Л. Омельченко, Н. Б. Клименко. – Донецьк : Вид-во ДонНУ, 2006. – 114 с.
14. Онишкевич М. Й. Словник бойківських говірок : у 2-х т. / М. Й. Онишкевич. – К, 1984.
15. Словарь української мови / за ред. Б. Грінченка. – К. : Наук. думка, 1996. – Т. 1–4.
16. Словник української мови. – К. : Наук. думка, 1970–1980. – Т. I–XI.
17. Циганок І., Галаш Г. Із спостережень над рибальською лексикою наддунайських говірок // Діалектологічні студії 7. Традиції і модерн / відп. ред. П. Гриценко, Н. Хобзей. – Л. : Ін-т українознавства ім. І. Крип'якевича НАНУ, 2008. – С. 93–99.
18. Чабаненко В. А. Словник говірок Нижньої Наддніпрянщини / В. А. Чабаненко. – Запоріжжя, 1992. – Т. 1–4.
19. Шило Г. Наддністрянський регіональний словник / Г. Шило. – Л. : Ін-т українознавства ім. І. Крип'якевича НАН України, 2008 (Серія "Діалектологічна скриня"). – 288 с.